

Matthew 12

ASVh with Comments

Summary. Chapter 12 deals with the authority of the Lord Jesus over the seen and the unseen world. This chapter also shows some of the many accusations the Pharisees, the scribes, and some people brought to the Lord Jesus and gives us His response to their accusations. The Lord Jesus is the Law for mankind, and He has the same authority as the Father to forgive or not forgive sins. In support of His authority, this chapter shows three ways in which the Lord Jesus is greater: 1) The Lord Jesus is greater than the temple since His body is the living holy temple that never faces corruption; 2) The Lord Jesus' teaching is greater than the teaching of Jonah since He teaches repentance and salvation for all mankind, while Jonah preaches repentance for a group of people; 3) The Lord Jesus' wisdom is greater than the wisdom of Solomon since His wisdom concerns how to be pleasing to the Father, while Solomon's wisdom is how to be with people. The chapter's summary of the events that triggered the dialogue between the Pharisees and scribes with the Lord Jesus, the accusations brought to Him, and His response is fivefold.

สรุปความ: ในบทที่ 12 จะเสนอเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้าเหนือสิ่งที่เห็นและโลกที่มองไม่เห็น ด้วยกันในปีนี้ได้แสดงให้เห็นถึงข้อกล่าวหาบางอย่างของพวกฟาริสี พวกธรรมจารย์ และคนบางคนที่ได้นำมาถึงพระเยซูเจ้าและให้แก่เราถึงคำตอบของพระเยซูต่อข้อกล่าวหาของพวกเข พระเยซูเจ้าคือกฎสำหรับมนุษย์ และพระเยซูเจ้ามีอำนาจเช่นเดียวกับพระบิดาที่จะให้อภัยหรือไม่ให้อภัยในบาป คำจูนในอำนาจของพระองค์ข้อนี้ ในบทนี้มีสามประการว่าพระเยซูเจ้าอยู่เหนือทุกอย่าง 1) พระเยซูเจ้าอยู่เหนือโบสถ์เพราะว่าร่างกายของพระเยซูคือโบสถ์ศักดิ์สิทธิ์แห่งชีวิตที่ไม่เคยพบความมอดเน่า 2) คำสอนของพระเยซูเจ้าสูงกว่าคำสอนของโคโนนาเพราะว่าพระองค์สอนให้กลับตัวและทางรอดสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ในขณะที่โคโนนาสอนให้รู้สึกผิดต่อกลุ่มคน 3) พระสติปัญญาของพระเยซูเจ้าเหนือกว่าสติปัญญาของซาโลมอนเนื่องด้วยภูมิปัญญาของพระองค์สอนให้ผู้คนรู้ถึงการทำให้สิ่งที่พระบิดาโปรด ในขณะที่สติปัญญาของซาโลมอนเพื่อให้อยู่กับคน ในบทนี้มีบทสรุปของเหตุการณ์ที่สร้างคำโต้แย้งระหว่างพวกฟาริสี และพวกธรรมจารย์กับพระเยซูเจ้า ข้อกล่าวหาที่ได้นำมาถึงพระองค์ และคำตอบของพระองค์มีห้าประการ

1) The Lord Jesus' disciples rubbing grain heads in their hands on a Sabbath day. This is considered work by the Pharisees, and they accuse the Lord Jesus that He does not teach His disciples to follow the law. The Lord Jesus responds and ultimately tells them that He is the Lord of the Sabbath, implying His deity.

1) เหล่าสาวกของพระเยซูเจ้าขย่ำข้าวเปลือกในมือของพวกเขาในวันสะบาโต สิ่งนี้ถือว่าเป็นการทำงานโดยพวกฟาริสี และพวกเขานำข้อนี้มากล่าวหาพระเยซูว่าเจ้านั้นว่าพระองค์ไม่สอนสาวกของพระองค์ให้ทำตามกฎ พระเยซูเจ้าตอบและในที่สุดบอกพวกเขานั้นว่าพระองค์เป็นพระเจ้าของวันสะบาโต ส่อให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้า

2) Healing of a man with a withered hand on the Sabbath in their synagogue. The Pharisees conspire to destroy the Lord Jesus because He is doing unlawful things on the Sabbath, but He responds by withdrawing from there and allowing the ones who believe in Him to separate and follow Him.

2) การรักษาชายมือลีบในวันสะบาโตในธรรมศาลาของพวกเขา พวกฟาริสีปรึกษากันเพื่อหาทางที่จะทำลายพระเยซูเจ้าเพราะว่าพระองค์ทำผิดกฎของวันสะบาโต แต่พระองค์ตอบโดยแยกตัวไปจากที่นั่นและอนุญาตให้ผู้เชื่อในพระองค์แยกตัวออกไปและติดตามพระองค์

3) The Lord Jesus heals a demon-oppressed man who is blind and mute. The Pharisees accuse the Lord Jesus of casting out demons not by the Spirit of God. He responds and concludes by saying that there is a judgment day, and we are all responsible for our actions and the words we say.

3) พระเยซูเจ้ารักษาชายที่ถูกผีสิงซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ พวกฟาริสีกล่าวหาพระเยซูเจ้าว่าขับผีไม่ใช่โดยพระวิญญาณของพระเจ้า พระองค์ตอบและสรุปโดยกล่าวว่าในวันพิพากษานั้น และเราทุกคนจะรับผิดชอบต่อการกระทำของเราและคำพูดของเราที่พูด

4) The Pharisees and the scribes ask for a sign. The Pharisees and scribes call the Lord Jesus a teacher, but they do not show respect to Him as a teacher. He responds that no sign will be given to anybody except His bodily resurrection from the dead on the third day after His crucifixion.

4) พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ขอหมายสำคัญ พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์เรียกพระเจ้าว่าครู แต่พวกเขาไม่ได้แสดงความเคารพต่อพระองค์ดังครู พระองค์ตอบให้ว่าจะไม่มีหมายสำคัญให้ใครนอกจากการคืนชีพของพระองค์ในร่างจากความตายในวันที่สามหลังจากการตรึงบนกางเขนของพระองค์

5) His mother and brothers stood outside while He spoke to the people. By pointing publicly to His mother and brothers, it was a way to lower the Lord Jesus down as merely a simple man and attack His claims to be the Son of God. The Lord Jesus responds that He has only one Father, who is in heaven, and His brother, sister, and mother are those that glorify the Father and glorify the Lord Jesus as God.

5) มารดาและพี่น้องของพระองค์ยืนอยู่ภายนอกในขณะที่พระองค์สอนผู้คน ด้วยการชี้ให้ผู้คนเห็นว่าพระองค์มีมารดาและพี่น้อง มันเป็นการดึงพระเยซูเจ้าลงมาว่าพระองค์นั้นเป็นเพียงคนธรรมดาและโจมตีคำกล่าวของพระองค์ว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พระเยซูตอบนั้นว่าพระองค์มีเพียงพระบิดาเดียว ผู้ซึ่งอยู่ในสวรรค์ และพี่น้องชายของพระองค์ พี่น้องสาว และมารดาคือพวกนั้นที่บูชาพระบิดาและบูชาพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระเจ้า

12 ¹ At that season **Jesus** went on the Sabbath through the grainfields; and **His** disciples were hungry and began to pluck heads of grain and to eat.

¹ ในเวลานั้น **พระเยซู** ได้ไปในนาในวันสะบาโตผ่านทุ่งนา และเหล่าสาวกของ **พระองค์** รูดหัวข้าวและเริ่มเด็ดรวงข้าวและกิน

Comments 12:1. From now on, it will be shown who the Lord Jesus is, especially for His disciples. The Lord Jesus did not come to break the Law. He came to complete the Law, and His disciples must learn this. He is the Law for humans, and in Him, all the Law is complete.

ความหมาย 12:1 จากนี้ไป มันจะแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าคือใคร โดยเฉพาะพวกอัครสาวกของพระองค์ พระเยซูเจ้าไม่ได้มายกเลิกกฎ พระองค์ได้มาทำให้กฎสมบูรณ์ และเหล่าสาวกของพระองค์ต้องเรียนสิ่ง พระองค์คือกฎสำหรับมนุษย์ และในพระองค์ กฎทั้งหมดสำเร็จ

² And the Pharisees, having seen, said to **Him**, Behold, **Thy** disciples are doing which it is not lawful to do on Sabbath.

² และพวกฟาริสี เมื่อได้เห็น ก็พูดกับ **พระองค์** ว่า ดูเถิด สาวกของ **พระองค์** ทำสิ่งซึ่งมันผิดกฎของวันสะบาโต

Comments 12:2. The Pharisees put the blame on the Lord Jesus that He did not teach His disciples to follow the Law. But the Lord Jesus is the Law to follow. He is the Law; how can you tell the Law to follow the Law?

ความหมาย 12:2 พวกฟาริสีได้ตำหนิพระเยซูเจ้านั้นว่าพระองค์ไม่สอนสาวกของพระองค์ให้ทำตามกฎ แต่พระเยซูเจ้าคือกฎที่ต้องติดตาม พระองค์คือกฎ แล้วคุณสามารถบอกให้กฎติดตามกฎได้อย่างไร?

“Thy disciples are doing which it is not lawful ...” In this case, the Pharisees’ accusation is that the process of rubbing the grain heads in their hands to get the grains to eat is work. They put burdens on people, which was not what the Lord wanted the Sabbath to be. The Sabbath keeping was for building faith, not to make the faith go away. That is why the Lord Jesus fulfilled all those laws, to show the mercy of the Lord.

“สาวกของพระองค์ทำสิ่งซึ่งมันผิดกฎ...” ในกรณีนี้ ข้อกล่าวหาของพวกฟาริสีนั้นคือการที่ขยี้รวงข้าวในมือของพวกเขาเพื่อได้เมล็ดคืองาน พวกเขาเอาภาระใส่ลงบนคน ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าต้องการให้สะบาโตเพื่อเป็น การถือสะบาโตเพื่อสร้างความเชื่อ ไม่ใช่ทำให้ความเชื่อสิ้นสุดลง นั่นคือทำไมพระเยซูเจ้าได้ทำให้สำเร็จกฎพวกนั้นทั้งหมด เพื่อแสดงความเมตตาของพระเจ้า

The Lord wanted to end the control of the religious leaders, which was so wrong. Men made rules using God as a tool to build up their power to control others. This was not what the Lord wanted for the Sabbath. The Sabbath was given to glorify God.

พระเจ้าได้ต้องการให้การควบคุมนี้ของเหล่าพวกผู้นำทางศาสนาให้จบลง ซึ่งได้เป็นการไม่ถูกต้อง คนได้ทำกฎโดยใช้พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างอำนาจของพวกเขาขึ้นเพื่อควบคุมผู้อื่น นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าได้ต้องการสำหรับวันสะบาโต วันสะบาโตได้มีไว้เพื่อบูชาพระคุณพระเจ้า

³ And **He** said to them, Have you not read what David did, when he was hungry, and those with him:

³ และ **พระองค์** พูดกับเขาว่า พวกเจ้าไม่ได้อ่านหรือว่าดาวิดได้ทำอะไร เมื่อท่านได้หิว และพวกนั้นที่อยู่กับท่าน

⁴ how he entered into the house of **God**, and they ate the loaves of the showbread, which it was not lawful for him to eat, nor for those with him, except only the priests?

⁴ เป็นอย่างไรที่ท่านเข้าไปในบ้านของ **พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ** และพวกเขาได้กินขนมปังที่ตั้งโชว์ ซึ่งมันไม่ถูกกฎหมายสำหรับท่านที่จะกิน หรือพวกที่อยู่กันกับท่าน ยกเว้นเพียงพวกปุโรหิตเท่านั้น?

Comments 12:3-4. This is an example of the mercy of the Lord. David and his companions were hungry, and the Lord showed mercy and allowed them to eat the showbread without making them guilty. Because they were hungry, the Lord had mercy. What was that bread for, to feed the hungry (David and his men) or not the hungry (the priests)? Those priests did not need to eat the bread, but David and his men were hungry and in need of food. That is why this is the mercy of the Lord.

ความหมาย 12:3-4 นี่เป็นตัวอย่างของความเมตตาของพระเจ้า ดาวิดและพรรคพวกของท่านหิว และพระเจ้าได้แสดงความเมตตาและอนุญาตให้พวกเขากินขนมปังหน้าพระพักตร์โดยไม่ได้ทำให้พวกเขามีความผิด เพราะว่าพวกเขาหิว พระเจ้าได้มีเมตตา ขนมปังหน้าพระพักตร์มีไว้เพื่ออะไร เพื่อให้คนที่หิวกิน (ดาวิดและพรรคพวกของท่าน) หรือคนที่ไม่หิว (พวกปุโรหิต) พวกปุโรหิตไม่ต้องการที่จะกินขนมปัง แต่ดาวิดและพรรคพวกของท่านซึ่งหิวและอยู่ในความต้องการอาหาร นั่นคือทำไมสิ่งนี้คือพระเมตตาของพระเจ้า

⁵ Or have **you** not read in the law, that on the Sabbath the priests in the temple profane the Sabbath, and are guiltless?

⁵ หรือจำไม่ได้ท่านในกฎ **นั่น**ว่าในวันสะบาโตพวกปุโรหิตในธรรมศาลาได้ทำผิดกฎสะบาโต และไม่มีผิด?

Comments 12:5. In this chapter, the Pharisees put the priests above the Sabbath. With this question, the Lord made the people think twice if, indeed, the priests were guiltless or not by the law. This is a question that the Lord put for them to make people think twice: do you think they are guiltless, are they or not?

ความหมาย 12:5 ในบทนี้ พวกฟาริสียกพวกปุโรหิตขึ้นเหนือวันสะบาโต ด้วยคำถามนี้ พระเจ้าได้ทำให้ประชาชนคิดทบทวน ถ้าจริงแล้ว พวกปุโรหิตได้ไม่มีผิดหรือไม่โดยกฎ คำถามนี้นั้นที่พระเจ้าได้วางสำหรับพวกเขาเพื่อทำให้ประชาชนคิดทบทวน คุณคิดว่าพวกเขาไม่มีผิด พวกเขาหรือไม่?

However, if the priests make mistakes and do not follow exactly as the law is written, they become guilty of that sin. The Law itself will tell that you must follow the Law exactly to avoid sin; therefore, follow according to the Law, not another. In this time, the Pharisees set many laws for themselves, even if the Law of God did not command it. They did this to make themselves be separate. Some of the things they do are for personal use, but they claim what they do is in the Lord's will, but that is profanity. Because they are the ones that have been chosen, they consider themselves guiltless by the Law.

อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกปุโรหิตทำผิดและไม่ทำตามเหมือนที่กฎเขียนไว้ พวกเขาทำผิดของบาปนั้น กฎมันเองนั้นจะบอกเขียนไว้คุณต้องติดตามกฎอย่างแน่วแน่เพื่อหลีกเลี่ยงบาป ดังนั้น ติดตามทุกอย่างตามกฎ ไม่มีอย่างอื่น ในเวลานั้น พวกฟาริสีตั้งกฎเพื่อตัวพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้สั่งกฎนี้ พวกเขาได้ทำสิ่งนี้เพื่อแยกตัวเองออกไป บางอย่างที่เขาทำเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่พวกเขาอ้างว่าจะอะไรที่พวกเขาทำคืออยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้า แต่นั่นคือคำหยาบคาย เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้รับเลือก พวกเขาถือว่าพวกเขาไม่มีผิดโดยกฎ

Here, there is only one Lord of the Sabbath, which they do not recognize, and they think they are guiltless, but they are not. The Lord does not look at the position the person holds; He looks at the heart of the person. That is why the Lord Jesus came to fulfill the Law of the Sabbath. The Sabbath is for people, not for the Lord (when the Lord gives the rules for the Sabbath, we as humans must follow the rules, not changing the rules). The Lord gave the Sabbath rules to follow from the beginning, then these people changed those rules, and the Sabbath became following human rules, not the Sabbath's rules.

ในที่นี้ **นั่น**มีพระเจ้าของวันสะบาโตเพียงผู้เดียว ซึ่งพวกเขาไม่รับ และคิดว่าไม่มีผิด แต่พวกเขาไม่ใช่ พระเจ้าไม่ได้มองที่ตำแหน่งของคนที่มีพระองค์มองที่ใจของคน นั่นคือทำไมพระเยซูเจ้าได้มาเพื่อให้กฎของวันสะบาโตสมบูรณ์ วันสะบาโตมีเพื่อผู้คนที่ทำ ไม่ใช่ว่ามีเพื่อพระเจ้า (เมื่อพระเจ้าให้กฎสำหรับสะบาโต เราผู้เป็นมนุษย์ต้องติดตามกฎ ไม่ใช่เปลี่ยนกฎ) พระเจ้าได้ให้กฎของสะบาโตจากเริ่มต้น แล้วพวกเขาได้เปลี่ยนกฎพวกนั้น และสะบาโตได้กลายเป็นติดตามกฎของมนุษย์ ไม่ใช่กฎของสะบาโต

If we glorify the Lord Jesus, we do not need to keep the Sabbath because He is the Lord of the Sabbath. They are guilty, not the Lord Jesus.

To further understand verses 3 to 5, read 1 Samuel 21:1-6, Leviticus 24:5-9, 1 Chronicles 9:28-32, and Numbers 28:9.

ถ้าเราบูชาพระเยซูเจ้า เราไม่ต้องถือวันสะบาโตเพราะพระองค์คือพระเจ้าของวันสะบาโต พวกเขามีความผิด ไม่ใช่พระเยซูเจ้า

เพื่อให้เข้าใจข้อเขียน 3 ถึง 5 อ่านเพิ่ม 1 ซามูเอล 21:1-6 เลวีนิติ 24:5-9 1 พงศาวดาร 9:28-32 และกันดารวิถี 28:9

⁶ But **I** say to you, that **a** greater than the temple is here.

⁶ แต่ **เรา** จะบอกเจ้าว่า ผู้ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าพระวิหารอยู่ที่นั่นแล้ว

Comments 12:6. “A greater than the temple” can be linked to the bodily resurrection of the Lord Jesus (See John 2:18-22); the Lord Jesus states this because they do not believe in the bodily resurrection. They all believe in a spiritual, not a bodily, resurrection of the dead (See Acts 23:8 and Acts 24:21). The body of the Lord Jesus is the living temple and is greater than the earthly temple. The Lord Jesus has only one body, which we will see at His second coming. His body never faced corruption. And we will see His nail-pierced hands. The earthly temple needs repairs, but the living temple is perfect; it never decays. The living temple is larger than the universe; it has no limit. All those who believe can enter, and it never fills up; there is always room for one more.

ความหมาย 12:6 “ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าพระวิหาร” สามารถโยงถึงการคืนชีพในร่างของพระเยซู (มองในยอห์น 2:18-22) พระเยซูเจ้ากล่าวเช่นนี้ เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อในการคืนชีพในร่าง พวกเขาทั้งหมดเชื่อในเรื่องวิญญาณ ไม่ใช่ในร่าง เรื่องคืนชีพในร่างของคนตาย (มองใน กจ 23:8 และ กจ 24:21) ร่างของพระเยซูเจ้าคือพระวิหารที่มีชีวิตและยิ่งใหญ่มากกว่าวิหารในโลก พระเยซูเจ้ามีเพียงร่างเดียว ซึ่งเราจะเห็นในการกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ ร่างของพระองค์ไม่เคยเน่าเปื่อย และเราจะเห็นรอยตะปูตำที่มือของพระองค์ วิหารในโลกต้องการการซ่อมแซม แต่วิหารของพระอัครทูตนั้นบริบูรณ์ ไม่เคยเน่าเปื่อย พระวิหารที่มีชีวิตนั้นใหญ่มากกว่าจักรวาล มันไม่มีที่จำกัด พวกมันทั้งหมดซึ่งเชื่อสามารถเข้า และไม่เคยเต็ม ตลอดเวลาจะมีที่ว่างพอสำหรับอีกคนหนึ่งตลอดเวลา

⁷ **However, if you had known what is, I desire mercy, and not sacrifice, you would not have condemned the guiltless.**

⁷ อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเจ้ารู้ว่านี่คืออะไร **เรา** ต้องการความเมตตา และไม่ใช่อะไรของถวายบูชา พวกเจ้าก็จะไม่ประหารคนที่ไม่มีความผิด

Comments 12:7. “I desire mercy, and not sacrifice.” The Lord condemns the fact that there was no mercy and people would bring the best things for sacrifices but would ignore the lack of their brothers. Then and now, people do not look out for each other’s needs but just for themselves alone. The Lord wants unity between brothers and wants to see brothers helping each other. He wants all to join together to bring sacrifices to the Lord and do things together peacefully. There should be no jealousy between each other, no lifting up of one over another, no backbiting. As Christians, we all must be one in Christ, as the Lord is One (The Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit).

ความหมาย 12 7 “เราต้องการความเมตตา และไม่ใช่อะไรของถวายบูชา” พระเจ้าได้ประณามนั้นว่าจริงแล้วหากไม่มีเมตตาและประชาชนจะนำสิ่งที่ดีที่สุดมาถวายบูชาแต่เมินเฉยต่อความขัดสนของพี่น้อง ทั้งในอดีตและปัจจุบัน คนไม่มองถึงความต้องการของผู้อื่นเพียงแต่ของตนเองเท่านั้น พระเจ้าต้องการความเป็นหนึ่งระหว่างพี่น้องและต้องการเห็นพี่น้องช่วยเหลือกันและกัน พระองค์ต้องการให้ทั้งหมดรวมกันนำของถวายต่อพระเจ้าและทำด้วยกันอย่างสงบ ที่นั่นไม่ควรมีความอิจฉาระหว่างกันและกัน ไม่ยกตนเหนือกัน ไม่มีการลอบทำร้าย เป็นคริสต์เตียน เราต้องเป็นหนึ่งในพระคริสต์ ดังที่พระเจ้าเป็นหนึ่ง(พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์)

“You would not have condemned the guiltless.” The guiltless refers to the Lord Jesus only.

“พวกเจ้าก็จะไม่ประหารคนที่ไม่มีความผิด” คนไม่มีความผิดในที่นี้คือพระเยซูเจ้าเท่านั้น

⁸ For the **Son of Man** is **Lord** of the Sabbath.

⁸ สำหรับ **บุตร** ของ **มนุษย์** คือ **พระเจ้า** ของวันสะบาโต

⁹ And **having departed from there, He** went into their synagogue.

⁹ และก็ได้ไปจากที่นั่น **พระองค์** ได้เข้าไปยังธรรมศาลาของพวกเขา

Comments 12:9. The synagogue is a place where all the Jews gather together. The Lord was there and taught them on that Sabbath day for them to see the Lord’s way. The Lord Jesus did not come to follow their law, but He came to teach them the Lord’s Law. But they refused His teaching and did not accept Him. However, in the Bible, we see that they call Him a teacher. If they call Him a teacher, but they do not believe what He teaches, then their guilt remains. We need not be like them; we must listen and obey the Lord’s teaching.

ความหมาย 12:9 ธรรมศาลาคือสถานนมัสการของพวกเขาที่พวกเขาชุมนุมกัน พระเจ้าได้เข้าไปในที่นั่นและได้สอนพวกเขาในวันสะบาโตนั้นสำหรับพวกเขาเพื่อให้เห็นวิธีของพระเจ้า พระเยซูเจ้าไม่ได้ไปเพื่อติดตามกฎของพวกเขา แต่พระองค์ได้มาเพื่อสอนพวกเขาถึงกฎของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ยอมรับคำสอนของพระองค์และไม่ยอมรับพระองค์ อย่างไรก็ตาม ในพระคัมภีร์ เราเห็นนั่นว่าพวกเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระอาจารย์ ถ้าพวก

เขาเรียกพระองค์ว่าพระอาจารย์ แต่พวกเขาไม่เชื่ออะไรที่พระองค์สอน แล้วความผิดของพวกเขาคงอยู่ เราอย่าได้เป็นเหมือนพวกเขา เราต้องฟังและเชื่อฟังพระคำสอนของพระเจ้า

¹⁰ And behold, a man having a withered hand. And they asked **Him**, saying, Is it lawful to heal on the Sabbaths? So that they might accuse **Him**.

¹⁰ และดูเถิด มีชายมือลีบคนหนึ่ง และพวกเขาถาม **พระองค์** พุดว่า เป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ที่จะทำการรักษาในวันสะบาโต? เพื่อพวกเขาจะได้มีข้อกล่าวหาต่อ **พระองค์**

Comments 12:10. “And behold ... hand.” The man’s hand couldn’t stretch open; he couldn’t stretch out his fingers. In his heart, all he wanted was that he could open his hand to worship the Lord. Note that this man came to the temple. A beggar who cannot open his hand cannot ask people for mercy, but with his palm closed, he can still ask the Lord for mercy.

ความหมาย 12:10 “และดูเถิด ... มือ” ชายมือลีบไม่สามารถเปิดมือ เขาไม่สามารถเหยียดนิ้วมือของเขาออก ในใจของเขา เขาทั้งหมดนั้นเพียงต้องการเปิดมือออกเพื่อบูชาพระเจ้า สังเกตเห็นว่าชายคนนี้ได้มาในพระวิหาร ขอบทานที่ไม่สามารถเปิดนิ้วมือของผู้คนให้แก่ตา แต่ด้วยมือที่ปิดของเขา เขายังคงสามารถขอความเมตตาจากพระเจ้า

“And they asked ... accuse Him.” Here, it shows how people are. The Pharisees use their own laws to set traps to be able to make accusations and destroy the Lord Jesus. When they see that one does good, they set the trap to destroy that one (See Verse 14).

“และพวกเขาถาม ... กล่าวหาพระองค์” ในที่นี้ มันแสดงให้เห็นผู้คนเป็นอย่างไร พวกฟาริสีใช้กฎของตนเพื่อวางกับดักเพื่อสามารถทำข้อกล่าวหาและทำร้ายพระเยซูเจ้า เมื่อพวกเขาเห็นเห็นว่าใครทำดี พวกเขาตั้งกับดักเพื่อทำลายผู้นั้น (มองในข้อ 14)

¹¹ And **He** said to them, What man will there be among you, who will have one sheep, and if this falls into a pit on the Sabbaths, will he not lay hold of it, and lift it up?

¹¹ และ **พระองค์** ตอบพวกเขาว่า จะมีผู้ชายคนไหนในหมู่พวกเขา ซึ่งมีแกะอยู่ตัวเดียว และถ้านี้ได้ตกไปในบ่อในวันสะบาโต เขาจะไม่ดึงมันออกและยกมันขึ้น?

¹² How much then is a man more valuable than a sheep! Therefore, it is lawful to do good on the Sabbaths.

¹² แล้วคนผู้หนึ่งจะมีค่ามากกว่าแกะตัวหนึ่งเท่าใด! ดังนั้น มันจึงเป็นการถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโต

¹³ Then **He** says to the man, Stretch out your hand. And he stretched it out, and it was restored sound, as the other.

¹³ แล้ว **พระองค์** จึงพูดกับชายผู้นั้น ยื่นมือของเจ้าออกมา และเขาก็ยื่นมือออกมา และมันก็กลับคืนเป็นดี เหมือนอีกข้างหนึ่ง

Comments 12:11-13. People make many laws for themselves and claim them to be the law of God for their own benefit. The Sabbath is for man, not for God. Here, God performs His Sabbath, but people cannot accept God to do His work (to do good) on the Sabbath. They come asking things on the Sabbath, and if God does it, they do not accept it. Their anger blinds their heart. We are supposed to do good on the Sabbath, but we, as Christians, do not keep the Sabbath anymore. For us, each day is a Sabbath day because we have Christ in us, and He is the Lord of the Sabbath. Charity is considered good work for the Lord. So, do good every day, and it will count. Do not harm anyone, believers or non-believers. Think of yourself before you do something to someone.

ความหมาย 12:12-13 ผู้คนสร้างกฎมากมายสำหรับตัวเองและอ้างว่าเป็นกฎของพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์ของตน วันสะบาโตเป็นวันของคนไม่ใช่ของพระเจ้าเป็นเจ้า ในที่นี้ พระเจ้าเป็นเจ้าทำวันสะบาโตของพระองค์ แต่คนไม่สามารถยอมรับพระเจ้าเป็นเจ้าทำงานของพระองค์ (ทำดี) ในวันสะบาโต พวกเขาถามถึงสิ่งในวันสะบาโต และถ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทำมัน พวกเขาไม่ยอมรับมัน ความโกรธของพวกเขาบังตาทำให้ใจบอด เราสมควรจะทำสิ่งดีในวันสะบาโต แต่เขา เป็นคริสตเตียน ไม่เก็บวันสะบาโตแล้ว สำหรับเรา แต่ละวันคือวันสะบาโตเพราะเรามีพระคริสต์ในเรา และพระองค์คือพระเจ้าของวันสะบาโต การทำความดีนั้นคืองานที่ดีแก่พระเจ้า ดังนั้น ทำดีทุกวัน และมันจะนับเข้า อย่างมุ่งร้ายผู้ใด ผู้มีความเชื่อหรือไม่มีความเชื่อ คิดถึงตัวของคุณเองก่อนที่จะทำอะไรต่อผู้อื่น

¹⁴ Now the Pharisees went out and held a council against **Him**, how they might destroy **Him**.

¹⁴ เวลานั้นพวกฟาริสีก็ได้ออกไปและปรึกษากันเพื่อต่อต้าน **พระองค์** ว่าพวกเขาจะทำอย่างไรได้จึงสามารถทำลาย **พระองค์**

Comments 12:14. Setting the trap was not enough for them. Now, they start plotting to make the trap work to destroy the Lord Jesus and interrupt His work.

ความหมาย 12:14 ทำกับดักอย่างเดียวไม่พอสำหรับพวกเขา เวลานี้ พวกเขาเริ่มวางแผนเพื่อวางกับดักเพื่อทำลายพระเยซูเจ้าและขัดขวางงานของพระองค์

¹⁵ And **Jesus** having known withdrew from there. And many followed **Him**, and **He** healed them all,

¹⁵ และ **พระเยซู** ทรงทราบจึงออกไปจากที่นั่น และมีหลายคนได้ติดตาม **พระองค์** และ **พระองค์** ได้รักษาพวกเขาทั้งหมด

Comments 12:15. “And Jesus, ... from there.” The Lord can hear the heart and knows what it is in the heart.

“And many followed Him.” The ones who in their heart want to follow the Lord will come out and follow. The Lord is like a light in the dark. All His sheep saw the light and followed.

“and He healed them all.” Here, we can understand that the Lord healed the hearts of those who followed Him. The word healed here may be better understood as renewed.

ความหมาย 12:15 “และพระเยซู ... จากที่นั่น” พระเจ้าสามารถได้ยินใจและรู้วในใจมันมีอะไร

“หลายคนติดตามพระองค์” ผู้ที่ในใจของพวกเขาต้องการที่จะติดตามพระเจ้าจะออกมาและติดตาม พระเจ้าเป็นแสงสว่างในความมืด เหล่าฝูงแกะทั้งหมดของพระองค์ได้เห็นแสงนี้และได้ติดตาม

“และพระองค์รักษาพวกเขาทั้งหมด” ในที่นี้ เราสามารถเข้าใจได้นั้นว่าพระเจ้าได้รักษาใจของพวกนั้นที่ได้ติดตามพระองค์ คำว่ารักษาในที่นี้เพื่อให้เข้าใจได้ดีคือต่ออายุ

¹⁶ and **warned** them that they should not make **Him** known:

¹⁶ และได้เตือนพวกเขาเหล่านั้นว่าพวกเขาไม่สมควรจะทำให้ **พระองค์** เป็นที่รู้จัก

Comments 12:16. The Lord Jesus did not come to be famous. He came to heal the brokenhearted that no one cared about. They were healed through the mercy of God to strengthen their faith in the Father. The Lord Jesus wanted them to talk about how merciful God is. He came to glorify the Father, not Himself.

ความหมาย: 12:16 พระเยซูเจ้าไม่ได้มาเพื่อมีชื่อเสียง พระองค์มาเพื่อรักษาใจที่ได้แตกหักนั้นที่ไม่มีใครสนใจ พวกเขาได้รับการรักษาโดยพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อเพิ่มความเชื่อในพระบิดา พระเยซูเจ้าได้ต้องการให้พวกเขาเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับความเมตตาของพระเจ้า พระองค์ได้มาเพื่อให้เกียรติพระบิดา ไม่ใช่พระองค์เอง

¹⁷ so that it might be fulfilled which was spoken through Isaiah the prophet, saying,

¹⁷ ดังนั้นเพื่อให้เป็นที่สำเร็จดังคำกล่าวของอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ พูดว่า

¹⁸ Behold, **My** servant whom **I** have chosen;

¹⁸ ดูเถิด ผู้รับใช้ **ของเรา** ผู้ซึ่ง **เรา** ได้เลือกสรร

My beloved in whom **My** soul has found delight.

ได้เป็นที่รัก **ของเรา** ในผู้ซึ่งวิญญาณ **ของเรา** ได้พบความสุข

I will put **My Spirit** upon **Him**,

เรา จะใส่ **วิญญาณของเรา** ไว้บน **พระองค์ท่าน**

And **He** will proclaim justice to the Gentiles.

และ **พระองค์** จะประกาศคำตัดสินอันยุติธรรมแก่คนต่างชาติ

Comments 12:18. The Lord Jesus is one hundred percent Man and one hundred percent God. Here, the Lord Jesus is portrayed as the servant and the beloved Son of God the Father, who is anointed by the Holy Spirit.

ความหมาย 12:18 พระเยซูเจ้าเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ในที่นี้ พระเยซูเจ้าได้แสดงเป็นผู้รับใช้และเป็นผู้ที่ได้ถูกรักโดยพระบิดา ผู้ซึ่งได้ทรงเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

¹⁹ **He** will not quarrel, nor cry aloud;

¹⁹ **พระองค์** จะไม่ทะเลาะวิวาท หรือร้องเสียงดัง

Nor will anyone hear **His** voice in the streets.

หรือจะไม่มีใครได้ยินเสียงของ **พระองค์** ตามถนน

Comments 12:19. The Lord Jesus is a teacher, and He is the most Holy teacher. Our heart is His temple, and He speaks straight to our heart. He did not walk around the streets and teach. If our heart cries for Him, He comes right away to His synagogue. It is a personal conviction between the heart and the Lord. The Lord will never force Himself on anyone. Willingness is the key for the Word to enter into the heart of a man or a woman.

ความหมาย 12:19 พระเจ้าเจ้าเป็นพระอาจารย์ และพระองค์คือพระอาจารย์ผู้สูงสุด ใจของเราคือธรรมศาลาของพระองค์ และพระองค์พูดเข้าตรงจิตใจของเรา พระองค์ไม่ได้เดินตามถนนและสอน ถ้าใจของเราร้องหาพระองค์ พระองค์มาทันทียังธรรมศาลาของพระองค์ นี่มันเป็นการเชื่อมั่นส่วนตัวระหว่างหัวใจกับพระเจ้า พระเจ้าจะไม่บังคับให้ผู้ใดให้ยอมรับพระองค์ ความเต็มใจคือกุญแจสำหรับพระคำสอนเข้าในใจของผู้ชายหรือผู้หญิง

²⁰ A crushed reed **He** will not break,

²⁰ ไม้้อ้อซ้ำแล้ว **พระองค์** จะไม่หัก

And a smoldering flax **He** will not quench,

และได้ตะเกียงที่มีควันแล้ว **พระองค์** จะไม่ดับ

Until **He** brings forth justice to victory.

จนกว่า **พระองค์** ท่าน จะส่งคำตัดสินสู่ชัยชนะ

Comments 12:20. “Crushed reed” refers to those who are double-minded and weak in faith. Faith has many levels; some believe that their faith is the right faith. Our duty is to tell, not judge, as we have no right to judge anyone. If we judge, we break the soul of a person. The reed here is the soul itself. The judgment is at the end, and it is the Lord’s duty.

ความหมาย 12:20 “ไม้้อ้อซ้ำแล้ว” ในที่นี้คือพวกสองจิตสองใจและมีความเชื่อที่อ่อนแอ ความเชื่อมีหลายชั้น บางคนนั้นเชื่อว่าความเชื่อของตนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หน้าที่ของเราคือบอก เราไม่มีสิทธิเพื่อตัดสินผู้ใด เราทำให้วิญญาณของคนอื่นแตกหัก ไม้้อ้อคือวิญญาณมันเอง การตัดสินจะเป็นในตอนสุดท้าย และมันเป็นหน้าที่ของพระเจ้า

“Smoldering flax” refers to those who believe they understand the Bible, but they are simply using their own judgment and do not ask the Lord for understanding. This also applies to the teachers of the Bible, who teach from their own understanding and never ask the Lord for understanding. The Lord will not bring someone to publicly shame them for what they understand, even if their understanding is wrong. It is not the Lord’s will to hurt anyone’s feelings; if you want to correct someone, do it privately, not in public, so as not to shame them (See Acts 18:24-28).

“ได้ตะเกียง” ในที่นี้คือผู้ที่เชื่อว่าตัวเองเข้าใจพระคัมภีร์ แต่พวกเขาใช้ตัวเองตัดสินและไม่ถามพระเจ้าสำหรับความเข้าใจ นี้ด้วยกันใช้ในพวกที่สอนพระคัมภีร์ ผู้ที่สอนจากความเข้าใจของพวกเขาเองและไม่เคยขอจากพระเจ้าเพื่อความเข้าใจ พระเจ้าจะไม่เอาคนอื่นมาเพื่อทำให้เขาได้รับความอับอายในที่เปิดเผย ถึงแม้ว่าความเข้าใจของพวกเขาไม่ถูกต้อง มันไม่ใช่ความประสงค์ของพระเจ้าเพื่อทำร้ายความรู้สึกของผู้ใด ถ้าคุณต้องการติเตียนผู้ใด ทำให้เป็นส่วนตัว ไม่ทำต่อหน้าคน เพื่อไม่ให้พวกเขาได้อาย (มองใน กจ 18:24-28)

“Until He brings forth justice to victory.” See the Book of Revelation chapter 4.

“จนกว่าพระองค์ท่านจะส่งคำตัดสินสู่ชัยชนะ” มองในหนังสือวิวรณ์บทที่ 4

²¹ And in **His** name the Gentiles will hope.

²¹ และในพระนามของ **พระองค์** ชาวต่างชาติจะมีความหวัง

Comments 12:21. This verse applies when the Word is preached all over the world to the Gentiles. There are still more people that have never heard about the Lord Jesus. The Lord supports missionary work to go out and tell the Word.

ความหมาย 12:21 ในข้อนี้ใช้เมื่อทั้งโลกของคนนอกได้รับพระคำสอน ยังมีคนที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระเจ้าสนับสนุนผู้สอนศาสนาให้ออกไปสอนและประกาศพระคำสอน

²² Then was brought to **Him** one possessed by a demon, blind and mute, and **He** healed him, so then the mute spoke and saw.

²² แล้วพวกเขาได้พาสู้ที่ถูกผีสิงมายัง **พระองค์** ผู้ซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ และ **พระองค์** รักษาเขา ดังนั้นแล้วคนใบ้ได้พูดและได้มองเห็น

Comments 12:22. In this case, it was not a physical disability. There was nothing abnormal in the body. The disability was related to the sin of the man.

ความหมาย 12:22 ในเรื่องนี้ มันไม่ใช่การเจ็บป่วยของร่างกาย ไม่มีอะไรผิดปกติในร่างกาย ความผิดปกติในข้อนี้เกี่ยวกับบาปของเขา

“and He healed him ...” The Lord’s mercy is greater than all. The sin the man had has been lifted up. The man did not come to ask by word but by his heart; he was asking for mercy, and mercy has been poured out on him. The mercy that has no ending from the Lord continues forever for those who are searching with a true heart.

“และพระองค์รักษาเขา...” พระเมตตาของพระเจ้ายิ่งใหญ่เหนือสิ่งทั้งปวง บาปของเขาถูกยกขึ้น เขาไม่ได้มาขอเมตตาโดยคำพูดแต่โดยใจของเขา เขาได้ขอความเมตตาและความเมตตาได้หลั่งลงบนเขา พระเมตตาไม่มีสิ้นสุดจากพระเจ้าสำหรับพวกนั้นซึ่งแสวงหาด้วยใจแท้จริง

²³ And all the multitudes were amazed, and said, Can this be the **Son of David**?

²³ และฝูงชนก็ประหลาดใจ และพูดว่า จะเป็นไปได้อย่างไร นี่คือ บุตร ของ ดาวิด ได้หรือ?

²⁴ And the Pharisees **having** heard, said, This **does** not cast out demons, **if not** by Beelzebub the **chief** of the demons.

²⁴ และเมื่อพวกฟาริสีได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาก็ว่า นี้ไม่ได้ขับผีออก ถ้าโดยกษัตริย์ของปีศาจผีเบลเซบับ

Comments 12:23-24. At the time, it was well known among the people that the Pharisees were the ones who had the authority to cast out evils, not someone else. And the Lord Jesus was not part of their group, so in their view, He did not have that authority, but the Lord Jesus repeatedly proved that He had this authority.

ความหมาย 12:23-24 ในขณะนั้น มันเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่ามีแต่พวกฟาริสีที่มีอำนาจในการขับผีออก ไม่ใช่คนทั่วไป และพระเยซูเจ้าไม่ใช่พวกเขา ดังนั้นในสายตาของพวกเขา พระองค์ไม่มีอำนาจนั้น แต่พระเยซูเจ้าได้พิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพระองค์มีอำนาจนี้

²⁵ Now knowing their **deliberations** **He** said to them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation, and every city or house divided against itself **will** not stand.

²⁵ เกลื่อนี้รู้ความคิดของพวกเขา **พระองค์** พูดกับพวกเขา ทุกอาณาจักรที่แบ่งแยกตนเองก็จะถูกทำลายไป และทุกเมืองหรือบ้านที่ต่อสู้กันเองมันก็ไม่สามารถคงอยู่ได้

Comments 12:25. “Knowing their deliberations ...” The Lord hears the heart and knows the thoughts of men. Nothing is hidden; even the most secret thing is open in front of the Lord. He sees through all things.

ความหมาย 12:25 “รู้ความคิดของพวกเขา ...” พระเจ้าได้ยินหัวใจและได้รู้ความคิดของคน ไม่มีสิ่งใดหลบซ่อน แม้ว่าสิ่งที่เป็นความลับมันก็เสมือนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า พระองค์มองเห็นทุกอย่าง

²⁶ And if Satan **casts** out Satan, he is divided against himself; how then **will** his kingdom stand?

²⁶ และถ้าซาตานขับไล่ซาตาน มันก็แยกตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะอยู่อีกได้หรือ?

²⁷ And if **I** by Beelzebub cast out demons, by whom do your sons **cast** them out? **On account of this** they will be your judges.

²⁷ และถ้า **เรา** โดยเบลเซบับขับไล่ผีปีศาจ แล้วโดยใครที่พวกลูกของเจ้าขับไล่มันไป? ด้วยเหตุนี้พวกเขาจะเป็นคนตัดสินเจ้าเอง

Comments 12:26-27. “By whom do your sons cast them out?” In these verses, we understand that the older generation passed on the teaching of casting out evils from the previous generation. But now their children’s generation is corrupt. The old way of their practice has been changed; the new generation cannot cast out demons anymore (See Acts 19:13-20). Nobody out of their group rose up to have the duty as the old generation did. And now, the Lord Jesus has the power and authority over the evil spirits, but He is not part of their group. The Pharisees fear the shifting of authority away from them. For people to see that someone outside of their group can perform the authority over evils, they can’t let this happen. For them, the shift of authority has to be stopped, and the Lord Jesus must be destroyed.

ความหมาย 12:26-27 “แล้วโดยใครที่พวกลูกของเจ้าขับไล่มันไป?” ในข้อนี้ เราเข้าใจได้ว่าคนรุ่นก่อนได้ผ่านการสอนสำหรับขับปีศาจออกผีจากชั่วอายุก่อนๆ แต่ตอนนี้ลูกหลานไม่ใช่ตรง คำสอนโบราณของพวกเขาได้เปลี่ยนไป คนรุ่นใหม่ไม่สามารถขับปีศาจออกได้แล้ว (มองใน กจ 19: 13-20) ไม่มีใครภายนอกกลุ่มของพวกเขาสามารถทำได้มีหน้าที่เหมือนดังรุ่นก่อน และตอนนี้ พระเยซูเจ้าได้มีอำนาจและสิทธิเหนือปีศาจแต่พระองค์ไม่ใช่ส่ว

นพวงของเขา พวกฟาริสีกลัวอำนาจจะถูกแบ่งไปจากพวกเขา สำหรับประชาชนจะเห็นว่าคนอื่นมีอำนาจเหนือปิศาจ พวกเขาไม่อาจปล่อยให้เกิดขึ้นได้ สำหรับพวกเขา การเคลื่อนย้ายอำนาจต้องหยุดไว้ และพระเยซูเจ้าต้องถูกทำลายน

²⁸ However, if I by the Spirit of God cast out demons, then the kingdom of God has come upon you.

²⁸ อย่างไรก็ตาม ถ้า เรา โดย พระวิญญาณ ของ พระเจ้า ขับไล่ผีปิศาจออกไป แล้วอาณาจักรของ พระเจ้า ได้มาเหนือพวกเขาเอง

Comments 12:28. Even when the Lord tells them straight, they can't believe it. Darkness covers their eyes. When you serve the dark, you cannot see the light. The conclusion of verses 24 to 29 is that the Lord wants them (the Pharisees) to admit that their children do not use the power of God to do their work (they lost the authority) and acknowledge that the power and authority over the spirits belong to the Lord Jesus. They lost the power, and when they saw the Lord's power, they did not recognize the Lord Jesus; they walked parallel with God, not with God anymore. That is why they can't see the authority the Lord has shown among the people.

ความหมาย 12:28 ถึงแม้ว่าเมื่อพระเจ้าบอกพวกเขาโดยตรง พวกเขาไม่สามารถเชื่อมั่น ความมืดปิดตาของพวกเขา เมื่อคุณรับใช้ความมืด คุณไม่สามารถเห็นความสว่าง บทสรุปของข้อ 24 ถึง 29 นั้นคือพระเจ้าต้องการให้พวกเขา (ฟาริสี) ยอมรับว่าลูกหลานของพวกเขาไม่ได้ใช้อำนาจจากพระเจ้าเป็นเจ้าของทำในนามของพวกเขา (พวกเขาได้สูญเสียอำนาจ) และยอมรับนั้นว่าอำนาจและหน้าที่เหนือวิญญาณเป็นของพระเยซูเจ้า พวกเขาได้เสียอำนาจ และเมื่อพวกเขาได้เห็นอำนาจของพระองค์ พวกเขาไม่ได้ยอมรับพระเยซูเจ้า พวกเขาได้เดินขนานไปกับพระเจ้าไม่ใช่กับพระเจ้าอีกต่อไปแล้ว นั่นคือทำไมพวกเขาไม่สามารถเห็นสิทธิอำนาจที่พระเจ้าได้แสดงในหมู่คน

²⁹ Or how can one enter into the house of the mighty, and plunder his goods, except he first binds the mighty? And then he will plunder his house.

²⁹ หรือจะมีผู้ใดบุกเข้าบ้านของผู้ที่แข็งแรง และเอาสมบัติของเขาไปได้ ยกเว้นแต่ว่าเขาจะจับคนแข็งแรงมัดก่อน? และเช่นนี้เองเขาจะปล้นบ้านของเขาได้

Comments 12:29. This verse is straightforward. However, you can also apply it to the heart of the man. If you let the wishes of this world be the main thing that occupies your mind, then it is, as the Bible says, they have tied you up, and all the bad thoughts enter into you. Therefore, do not occupy your mind with things to build treasures on earth that you cannot take with you; rather, stay in prayer and invite the Lord to be with you in your daily living.

ความหมาย: 12:29 ในข้อนี้ตีความตรงไป อย่างไรก็ตาม ด้วยกันคุณสามารถใช้ได้กับหัวใจของคน ถ้าคุณปล่อยให้ความอยากของโลกนี้ควบคุมจิตใจของคุณ แล้วมันคือ ถ้าคุณได้ปล่อยให้ความต้องการของโลกนี้สิ่งหลักนั้นจะยึดความคิดของคุณ แล้วมันคือ อยา่งที่พระคัมภีร์กล่าวว่า พวกเขาได้มัดคุณไว้ และคิดชั่วทั้งหมดเข้ามาในคุณ ดังนั้น อย่าปล่อยให้ความคิดไปกับสิ่งต่างๆในโลกเพื่อสร้างสมบัติของโลกนี้ซึ่งคุณไม่สามารถเอาไปกับคุณได้ ค่อนข้าง คงอยู่ในการสวดภาวนาและเชิญพระเจ้าเพื่ออยู่กับคุณในชีวิตประจำวันของคุณ

³⁰ The one being not with Me is against Me, and the one not gathering with Me scatters.

³⁰ ผู้ที่ไม่มากับ เรา ก็ต่อต้าน เรา และผู้ที่ไม่มาหา เรา ก็กระจัดกระจายกันไป

Comments 12:30. This verse relates to the baptism in water, in the name of the Father, Son Jesus, and the Holy Spirit. The Lord Jesus has been an example for us, and He has been baptized in water. Only accepting the Lord Jesus is not enough to secure a place to be close to the Lord; we need to be baptized in water. When we do that, we acknowledge the Lord in public and become children of God. And, when we immerse under the water, we go through the gate of this world and enter the gate of heaven with Christ.

ความหมาย 12:30 ในข้อนี้กล่าวถึงการรับบัพติสมาในน้ำ ในพระนามของพระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูเจ้าได้เป็นตัวอย่างสำหรับพวกเรา และพระองค์รับบัพติสมาในน้ำ เพียงยอมรับพระเยซูเจ้าอย่างเดียวไม่พอที่จะมีที่มั่นคงใกล้กับพระเจ้า เราต้องรับบัพติสมาในน้ำด้วย เมื่อเราทำเช่นนั้น เราได้ยอมรับพระเจ้าในที่สาธารณะและกลายเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า และ เมื่อเราดำลงในน้ำ เราได้ผ่านประตูของโลกนี้และเข้าไปในประตูของสวรรค์กับพระคริสต์

³¹ Because of this I say to you, Every sin and blasphemy will be forgiven to people; however, blasphemy of the Spirit will not be forgiven.

³¹ เพราะว่า เรา จะบอกแก่เจ้า บาปทุกอย่างจะได้รับการยกโทษแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม บาปลบหู่ที่ต่อต้าน พระวิญญาณ จะไม่ได้รับการยกโทษ

³² And whoever may speak a word against the **Son of Man**, it will be forgiven him; but whoever may speak against the **Holy Spirit**, it will not be forgiven him, neither in this age, nor in the coming.

³² และใครก็ตามที่พูดต่อต้าน บุตร ของ มนุษย์ มันจะได้ให้การยกโทษแก่เขา แต่ใครก็ตามที่พูดต่อต้าน พระวิญญาณบริสุทธิ์ มันจะไม่มี การให้อภัยโทษ ไม่ว่าจะ เป็นใน โลกนี้ หรือ ในโลกที่จะมาถึง

Comments 12:31-32. In this particular case, the Pharisees accused the Lord Jesus as per verse 24, which is why the Lord spoke this way. “This age” refers here to the time when the Lord Jesus was on earth. “The coming” refers here to the time after the crucifixion of the Lord Jesus. After the crucifixion, the earth goes on according to the love of the Son. The mercy and love of the Son sustain the earth from the wrath of the Father.

ความหมาย 12:31-32 ในกรณีนี้ พวกฟาริสีได้กล่าวหาพระเยซูเจ้าเหมือนในข้อ 24 ซึ่งนี่คือทำไมพระเยซูเจ้าพูดอย่างนี้ “โลกนี้” ในที่นี้กล่าวถึงเวลาเมื่อพระเยซูเจ้าได้มาอยู่บนโลก “โลกที่จะมาถึง” ในที่นี้กล่าวถึงเวลาหลังจากพระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขน หลังจากถูกตรึงบนกางเขนโลกดำเนินไปโดยความรักของพระบุตร พระเมตตาและความรักของพระบุตรช่วยโลกจากการลงโทษของพระบิดา

³³ Either make the tree good, and its fruit good, or make the tree **worthless**, and its fruit **worthless**; for the tree is known by **the fruit**.

³³ หากว่าทำต้นไม้ให้ดี และมันก็จะให้ผลดี หรือว่าทำต้นไม้ไม่ดี และผลที่ได้ก็จะไม่ดี และผลของมันไม่มีค่า เพราะต้นไม้เป็นที่รู้จักได้โดยผลของมัน

Comments 12:33. The tree here represents humans. Humans have free choice. What you choose, that is what you live by. If you choose light, you will walk in the light of the Lord. If you do not choose the light, you will reap the fruits of the darkness. The Lord Jesus is the true light; come to Him. The duty of the Lord Jesus is to lead the children of God to glorify the Father.

ความหมาย 12:33 ต้นไม้ที่นี่คือมนุษย์ มนุษย์สามารถเลือกได้ เมื่อคุณเลือกว่าจะอยู่อย่างไร ถ้าคุณเลือกแสงสว่าง คุณจะเดินในแสงสว่างของพระเยซูเจ้า ถ้าคุณไม่เลือกแสงสว่าง คุณจะเก็บผลของความมืด พระเยซูเจ้าคือแสงสว่างที่แท้จริง มหาพระองค์ หน้าที่ของพระเยซูเจ้าคือ นำเด็กของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อไปบูชาพระบิดา

³⁴ Offsprings of vipers, how are you able, being evil, to speak good things? For out of the abundance of the heart, the mouth **speaks**.

³⁴ เจ้าพวกลูกหลานของงูร้าย เจ้าสามารถทำได้อย่างไร เป็นพวกคนเลว จะพูดสิ่งดี? เพราะจากผลมากมายจากภายในใจ ปากจะพูด

Comments 12:34. “Offsprings of vipers” in those days applied to the Pharisees. But now, amongst us, we have worse than the vipers. They come in many forms, mainly bringing joy and fun to life. The Pharisees of the past believed in God and did think about God. But people nowadays do not think anymore about God. So, the Pharisees of the past have converted themselves to be the atheists of today.

ความหมาย 12:34 “เจ้าพวกลูกหลานของงูร้าย” ในวันก่อนนั้นคือพวกฟาริสี แต่เดี๋ยวนี้ ในพวกเรา เรามีร้ายยิ่งกว่างู พวกนี้มาในหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่ นำความบันเทิงของชีวิต ส่วนใหญ่ นำความสนุกและขบขันให้ชีวิต พวกฟาริสีในอดีตเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและคิดถึงพระผู้เป็นเจ้า แต่คนสมัยนี้ไม่คิดถึงพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น พวกฟาริสีในอดีตได้แปลงตัวพวกเขาเองเป็นผู้ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าในทุกวันนี้

“For out ... speaks.” Talk with them, and you will know what is really in their hearts. What is in their hearts will come out. The blasphemous words are on the tips of their tongues. They hang evil like a golden chain around their necks.

“ออกจาก ... พูด” คุยกับพวกเขา และ คุณจะเห็นได้ว่าจริงแล้วเขามีอะไรในใจ สิ่งในใจจะออกมา คำหึงประมาทอยู่ที่ปลายลิ้นของพวกเขา พวกเขา ได้ห้อยความชั่วไว้รอบคอเหมือนสร้อยคอทองคำ

³⁵ The good person out of the good treasure brings forth the good; and the bad person out of the bad treasure brings out the bad.

³⁵ พวกคนดีออกจากสมบัติที่ดีก็จะมีแต่ของดีออกมา และพวกคนเลวจากสมบัติที่เลวของพวกเขาก็จะมีแต่ของเลวออกมา

³⁶ And I say to you, that every idle word that people will speak, they will give an account of it in the day of judgment.

³⁶ และ เรายัง จะบอกเจ้า คำไร้สาระทุกคำที่ผู้คนพูดออกมา พวกเขาจะต้องรับผิดชอบในสิ่งนั้นในวันแห่งการตัดสิน

Comments 12:35-36. These verses talk about the individual book of life, which has been written since we were born. All the careless words we say are written in it. The book of life has two parts: before we are baptized in water and after we are baptized in water. The moment we baptize in water, our book of life has been destroyed. A new book of life starts at the time of our baptism, and this book of life will be used to judge Christians. There is no turning back; we cannot go to be baptized again. The baptism in water is important. If you want to be baptized in water, you will find water. If you do not want to be baptized, you will not do it even if there is water. The Lord Jesus has been baptized in the water. If the Lord of your life was baptized, how can you find a reason not to?

ความหมาย 12:36 ในข้อนี้พูดถึงหนังสือแห่งชีวิตของแต่ละคน ซึ่งได้เขียนไว้ตั้งแต่เราได้เกิด คำพูดไร้สาระทั้งหมดที่เราพูดได้เขียนไว้ในมัน หนังสือแห่งชีวิตนี้มีสองส่วน ก่อนรับบัพติศมาในน้ำและหลังจากรับบัพติศมาในน้ำ เมื่อเรารับบัพติศมาในน้ำ หนังสือแห่งชีวิตได้ถูกทำลาย หนังสือแห่งชีวิตเล่มใหม่เริ่มขึ้นเมื่อเรารับบัพติศมา และหนังสือแห่งชีวิตเล่มนี้จะใช้ในการตัดสินคริสเตียน นั่นคือไม่มีการหันกลับ เราไม่สามารถไม่รับบัพติศมาอีก การรับบัพติศมาในน้ำคือสำคัญมาก ถ้าคุณต้องการรับบัพติศมาในน้ำ คุณสามารถรอหาน้ำได้ แต่ถ้าคุณไม่ต้องการที่จะรับบัพติศมา คุณจะไมทำถึงแม้ว่ามันมีน้ำ พระเยซูเจ้าได้รับบัพติศมาในน้ำ ถ้าพระเจ้าของชีวิตของคุณได้รับบัพติศมา แล้วคุณมีเหตุผลอันใดที่จะไม่ทำ?

³⁷ For by **your** words **you** will be justified, and by **your** words **you** will be condemned.

³⁷ เพราะโดยคำพูดทุกคำของเจ้า เจ้าเองจะถูกตัดสิน และโดยคำพูดของเจ้าเองเจ้าจะถูกปรับโทษ

³⁸ Then certain of the scribes and Pharisees answered **Him**, saying, **Teacher**, we wish to see a sign from **Thee**.

³⁸ แล้วมีพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีได้ตอบ **พระองค์** พูดว่า **พระอาจารย์** เราต้องการเห็นหมายสำคัญจาก **พระองค์ท่าน**

Comments 12:38. The duty of the teacher is to teach, show love and patience, and also punish those who do not obey the rules of the teacher. We, as Christians, are different; we are not students but brothers with the Lord Jesus. We come to have the same Father with our Lord Jesus.

ความหมาย 12:38 หน้าที่ของครูคือสอน แสดงความรักและอดกลั้น และช่วยกันกับการลงโทษสำหรับพวกนั้นที่ไม่เชื่อฟังกฎของครู เรา ผู้เป็นคริสเตียนนั้นแตกต่าง เราไม่ใช่นักเรียนแต่เป็นพี่น้องกับพระเยซูเจ้า เรามีบิดาเดียวกับพระเยซูเจ้า

“Teacher, we wish to see a sign from Thee.” They call the Lord Jesus “Teacher” but have no respect for Him. The power to decide and judge belongs to the teacher. The teacher does not need to prove that he has power and authority. They have to prove themselves worthy to be taught. We, as Christians, must be different; we just need to accept what the Lord Jesus has done for us.

“พระอาจารย์ เราต้องการเห็นหมายสำคัญจากพระองค์ท่าน” พวกเขาเรียกพระเยซูเจ้า “พระอาจารย์” แต่ไม่เคารพต่อพระองค์ อำนาจเพื่อการตัดสินและการตัดสินใจความเป็นของครู ครูไม่ต้องพิสูจน์ว่าท่านมีอำนาจและสิทธิ พวกเขาเห็นว่าที่พิสูจน์ว่ามีความสมควรที่จะได้รับคำสอน เรา ผู้เป็นคริสเตียนต้องแตกต่างออกไป เราเพียงต้องยอมรับสิ่งที่พระเยซูเจ้าได้ทำให้เรา

³⁹ And answering, **He** said to them, An evil and adulterous generation seeks for a sign, and a sign will not be given to it, **except** the sign of Jonah the prophet.

³⁹ และตอบ **พระองค์** บอกแก่พวกเขาว่า พวกคนชั่วและคนชั่วแสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ให้หมายสำคัญใดให้มัน ยกเว้นแต่จากหมายสำคัญของศาสดาพยากรณ์โยนาห์

Comments 12:39. It is not just that generation, but every generation, that seeks for a sign. Even now, always the Lord is asked to show signs. If you believe, you believe, no sign or miracle will be given. We should come with a humble heart and acknowledge that we are just dust. We should not come bargaining with the Lord, as with a merchant for selling things. The Lord does not sell things; He has created all things. Come and glorify the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit.

ความหมาย 12:39 มันไม่ใช่คนรุ่นนั้นเท่านั้น แต่ทุกรุ่น นั้นที่มองหาหมายสำคัญ แม้ทุกวันนี้ ตลอดเวลาพระเจ้าถูกถามให้แสดงหมายสำคัญ ถ้าคุณเชื่อ คุณเชื่อ ไม่มีหมายสำคัญหรือสิ่งมหัศจรรย์จะให้ เราสมควรจะมาด้วยใจสุภาพอ่อนตนและยอมรับนั้นว่าเราเป็นเพียงผงดิน เราไม่ควรมาทำการต่อรองกับพระเจ้าเหมือนกับพ่อค้าขายของ พระเจ้าไม่ได้มาขาย พระองค์สร้างทุกอย่าง มาและบูชาพระคุณพระบิดา, พระเยซูพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

⁴⁰ For **just** as Jonah was three days and three nights in the belly of the **great** fish; so will the **Son** of **Man** be three days and three nights in the heart of the earth.

⁴⁰ เพราะโยนาห์ได้อยู่สามวันสามคืนในท้องปลาว่าฟ ดังนั้น บุตร ของ มนุษย์ จะอยู่สามวันและสามคืนในใจของโลก

Comments 12:40. See comments in Chapters 27 and 28 about the Lord Jesus' death and resurrection.

ความหมาย 12:40 มองความเห็นในบทที่ 27 และ 28 เกี่ยวกับการตายของพระเยซูเจ้าและการฟื้นคืนชีพ

⁴¹ The people of Nineveh will rise up in the judgment with this generation and will condemn it, for they repented at the preaching of Jonah, and behold, greater than Jonah here!

⁴¹ ประชาชนของนีนะเวห์จะลุกขึ้นและกล่าวโทษคนในยุคนี้และจะปรักปรำมัน เพราะพวกเขาได้กลับใจต่อคำสอนของโยนาห์ และดูเถิด ที่ยิ่งใหญ่มากว่าโยนาห์ได้อยู่ที่นี่แล้ว!

Comments 12:41. “The people of Nineveh ...” This verse only shows that the generation of people living in Nineveh has repented at the preaching of Jonah, but the generation that saw the Lord Jesus did not repent at the preaching of the Lord Jesus. It is not to be taken literally that the Nineveh generation will judge this generation.

ความหมาย 12:41 “ประชาชนของนีนะเวห์...” ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าคนในรุ่นที่อาศัยอยู่ในนีนะเวห์ที่ได้สำนึกบาปเมื่อโยนาห์ไปสอน แต่ผู้คนในยุคนี้ไม่ได้เห็นพระเยซูเจ้าไม่ได้กลับใจในคำสอนของพระเยซูเจ้า มันไม่ใช่จะถือแบบจบจวนนั้นที่คนในนีนะเวห์จะเป็นผู้ตัดสินคนในยุคนี้

“Greater than Jonah” refers to the teachings that the Lord Jesus gives. This portion of the verse is not about the person of the Lord Jesus but about His teaching. Those who came before brought a message only to a specific group, but the Lord Jesus has the living Word to the whole world. The message of the Lord Jesus has no barriers; it is for every culture, color, and language. His message to all people is salvation by grace, not by works.

“ยิ่งใหญ่มากกว่าโยนาห์” นี้คือการสอนของพระเยซูเจ้าที่ให้ ในส่วนของข้อนี้ไม่ได้เกี่ยวกับคนของพระเยซูเจ้าแต่เกี่ยวกับพระคำสอนของพระองค์ พวกนั้นผู้ที่ได้มาก่อนนำข่าวมาสอนโดยเฉพาะกลุ่ม แต่พระเยซูเจ้ามีพระคำแห่งชีวิตมาสอนคนทั้งโลก พระคำสอนของพระเยซูเจ้าไม่มีขอบเขต มันคือเป็นของทุกชาติ ทุกสีผิว และทุกภาษา ข่าวของพระองค์สำหรับทุกคนคือความรอดโดยพระกรุณา ไม่ใช่โดยการทำงาน

⁴² The queen of the south will rise up in the judgment with this generation and will condemn it; for she came from the ends of the earth to hear the wisdom of Solomon; and behold, greater than Solomon here!

⁴² ราชนินีของทางใต้จะลุกขึ้นกล่าวโทษคนในยุคนี้และกล่าวโทษมัน เพราะเธอได้มาจากที่ที่สุดของโลกเพื่อฟังปัญญาของโซโลมอน และดูเถิด ที่ยิ่งใหญ่มากว่าโซโลมอนได้อยู่ที่นี่!

Comments 12:42. “Greater than Solomon” refers to wisdom. Solomon’s wisdom is how to be with the people. The Lord Jesus’ wisdom is about how to be pleasing to the Father, which the world is not interested in.

ความหมาย 12:42 “ใหญ่มากว่าโซโลมอน” ในที่นี้กล่าวถึงปัญญา โซโลมอนมีปัญญาที่เกี่ยวกับวิถีที่จะอยู่กับผู้คน พระปัญญาของพระเยซูเจ้าคือวิถีที่จะทำให้พระบิดาพอใจ ซึ่งโลกไม่ให้ความสนใจ

⁴³ And when the unclean spirit is gone out from the human, it passes through waterless places, seeking rest, and does not find.

⁴³ และวิญญาณที่ไม่สะอาดเมื่อออกไปจากคนใด ได้ไปผ่านที่แห้งแล้ง เพื่อหาที่พัก และเมื่อมันหาไม่พบ

Comments 12:43. “Waterless places.” Our soul is a living water place for evil to feed on.

“The unclean spirit” refers to the spirit of the antichrist (See 1 John 2:18-19 and 22-25). When this spirit leaves the house, which is the soul, because the person tries to join with the Lord and cleans up their own act, it goes into waterless places. But if it needs to extend its life, it will try to come back to take over the old place. When it comes back, it will not be alone; it will be more violent, and it will fight to take over again. Don't leave the house empty. Stay in prayer and read the Word, for only the Word of God can help and fill the house. The Word is the eternal food for our souls.

ความหมาย 12:43 “ที่ที่แห้งแล้ง” วิญญาณของเราคือน้ำแห่งชีวิตสำหรับปีศาจเพื่อกิน

“ผีโสโครก” ในที่นี้คือวิญญาณที่ต่อต้านพระคริสต์ (มอง 1 ยอห์น 2:18-19 และ 22-25) เมื่อผีโสโครกออกไปจากบ้านใด ซึ่งคือวิญญาณ เพราะว่าคนพยายามที่จะไปหาพระเจ้าและทำความสะอาดประพฤติของเขาดี มันไปในที่ที่กันดารนี้ แต่ถ้ามันต้องการมีชีวิต มันก็จะพยายามกลับมาเข้ายึดครองบ้านอีก เมื่อกลับมา มันจะไม่มาเพียงลำพัง มันจะมีความชั่วร้ายมากกว่าแต่ก่อน และมันจะสู้เพื่อเข้าครองอีก อย่าปล่อยให้บ้านให้ว่างเปล่า คงอยู่

ในการสวดภาวนาและอ่านพระคำ เพราะมีแต่พระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้าที่สามารถช่วยได้และเติมบ้าน พระคำสอนคืออาหารวันดินของวิญญาณของเรา

44 Then it says, I will return to my house from where I came out; and having come, it finds it being unoccupied, and swept, and put in order.

44 แล้วมันจึงพูด ข้าจะกลับบ้านของข้าที่ข้าได้ออกมา และเมื่อมันมาถึง มันเห็นบ้านว่าง และปัดสะอาด และเก็บเรียบร้อย

Comments 12:44. “It finds it being unoccupied, and swept, and put in order.” House here refers to the soul of a person. People believe that the house is the heart, but the heart is just an organ of the body (think of the heart in two dimensions as well: one dimension of the heart is an organ for the body, and another dimension of the heart is for the soul). An evil spirit does not need the heart, but it needs the soul to feed on.

ความหมาย 12:44 “มันเห็นบ้านว่าง และปัดสะอาด และเก็บเรียบร้อย” บ้านในที่นี้คือวิญญาณของคนนั้น คนเชื่อว่าบ้านนั้นคือหัวใจ แต่หัวใจเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย (คิดถึงหัวใจในสองมิติด้วยเช่นกัน ในมิติหนึ่งหัวใจเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย และในอีกมิติหัวใจคือสำหรับวิญญาณ) ปีศาจชั่วไม่ต้องการหัวใจ แต่มันต้องการวิญญาณเพื่อกิน

As humans, we try to use a human way to keep ourselves clean. You sweep the soul clean when you try to cut off something useless in life. But if you do not come to the Lord Jesus and read the Word, you leave the soul empty, and it becomes a temptation for an evil spirit to dwell in. Before we become Christians, we try to be clean, to change, and to become a new person. But if we do not fill up the soul with the Word, the change will not last long. The empty house will collapse down. Also, as Christians, if we slack off from the Word, we make empty rooms in our souls to be tempted. Human nature, and especially the laziness of human nature, makes us vulnerable. If we call ourselves Christians, we need to read the Word. Only the Word of God can be used to fill and shield the soul.

เป็นมนุษย์ เราพยายามใช้วิธีของมนุษย์เพื่อเก็บตัวของเราสะอาด คุณกวาดวิญญาณสะอาดเมื่อคุณพยายามตัดบางสิ่งที่สิ่งไร้สาระออกจากชีวิต แต่ถ้าคุณไม่มาหาพระเยซูเจ้าและอ่านพระคำ คุณก็ปล่อยวิญญาณให้ว่างเปล่า และมันกลายเป็นสิ่งยั่วชวนให้ปีศาจชั่วเข้ามาอยู่ ก่อนที่เราจะเป็นคริสเตียน เรามีการพยายามสะอาด เปลี่ยน และกลายเป็นคนใหม่ แต่ถ้าเราไม่เติมวิญญาณให้เต็มด้วยพระคำสอน การเปลี่ยนจะไม่คงอยู่นาน บ้านที่ว่างเปล่าจะล้มลง ดังนั้น เป็นคริสเตียน ถ้าเราไม่สนใจในพระคำสอน เราทำให้มีห้องว่างในวิญญาณของเราเพื่อเป็นที่ล่อลวง ธรรมชาติของมนุษย์ และโดยเฉพาะความเกียจคร้านของมนุษย์ ทำให้เราให้อ่อนแอ ถ้าเราเรียกตัวเองว่าคริสเตียน เราต้องอ่านพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า มีเพียงพระคำสอนสามารถเติมและปกป้องวิญญาณ

45 Then it goes and takes with itself seven other spirits more evil than itself, and having entered in, they dwell there; and the last of that human becomes worse than the first. Thus, it will be also to this evil generation.

45 แล้วมันก็ไปและพาพวกมันเองอื่นวิญญาณอีกเจ็ดตัวที่เลวกว่ามันเอง และเข้าไปอาศัยอยู่ พวกมันคงอยู่ในที่นั้น และผลสุดท้ายของผู้นั้นก็แยกว่าเริ่มต้น ดังนั้น ด้วยกันมันก็จะเป็ต่อคนชั่วของยุคนี้

Comments 12:45. “Then it goes ...” As a Christian, the soul is precious living water, and that is why your soul becomes a temptation for evil to latch on. Once you know the Word of God and turn away from the Word, you will be attacked more. You have to cling on to the Word of God because the Word is the shield of protection for your soul.

ความหมาย 12:45 “แล้วมันก็ไป...” เป็นคริสเตียน วิญญาณเหมือนน้ำแห่งชีวิต และนั่นคือทำไมวิญญาณของคุณเป็นเสมือนเครื่องล่อสำหรับผีโสโครกเพื่อกิน เมื่อได้รู้พระคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าและหันหลังให้พระคำ คุณจะถูกรังควาญมากขึ้น คุณต้องอยู่กับพระคำของพระผู้เป็นเจ้าเพราะพระคำเป็นเกราะป้องกันแห่งวิญญาณของคุณ

“and having entered in, they dwell there ...” This passage refers to those who have accepted the Lord Jesus as their Savior and then deny Him as their God because of the troubles of this life. And then they blame Him and claim that all troubles are from Him. Accepting the Lord does not mean that there will be no troubles in life. But no suffering on this earth can be compared with the eternal damnation. There is no second chance for those persons who betray the Lord Jesus.

“และเข้าเข้าไปอาศัยอยู่ พวกมันคงอยู่ในที่นั้น...” ในข้อนี้หมายถึงพวกนั้นที่ได้รับพระเยซูเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาแล้วปฏิเสธพระองค์ว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเพราะความยากลำบากของชีวิต และพวกเขากล่าวโทษพระองค์และว่าพระองค์นำความลำบากมาให้ ยอมรับพระเจ้าไม่ได้

หมายความว่านั่นว่าในชีวิตจะไม่มีปัญหา แต่ความลำบากของโลกนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับความลำบากตลอดไปถึงอวสาร ที่นั่นจะไม่มีโอกาสครั้งที่สองสำหรับผู้ที่ยืนที่ทรยศต่อพระเยซูเจ้า

“Thus, it will be also to this evil generation.” This evil or wicked generation refers here to the generation that denied the Lord Jesus when He was on earth.

“ดังนั้น ด่วนกันมันก็จะเป็นคนชั่วของยุคนี้” คนชั่วนี้หรือชาติชั่วนี้คือพวกนั้นที่ปฏิเสธพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์ได้มาอยู่ในโลก

46 While **He** was speaking to the multitudes, behold, **His** mother and **brothers** were standing outside, seeking to speak to **Him**.

46 ในขณะที่ **พระองค์** ยังคงพูดอยู่กับฝูงชน ดูเถิด มารดาของ **พระองค์** และเหล่าน้องชายได้มายืนอยู่ข้างนอก แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะพูดกับ **พระองค์**

Comments 12:46. This passage is here to let us see that the Lord Jesus Himself has cut off from everything except from those who followed the Father. Those who follow the Father become His family. Everything is for the Father; nothing else on earth is more important than listening and obeying the Father.

ความหมาย 12:46 ในข้อนี้แสดงให้เราเห็นว่าพระเยซูเจ้าเองได้ตัดทุกอย่างยกเว้นจากพวกนั้นที่ได้ติดตามพระบิดา พวกนั้นซึ่งติดตามพระบิดา กลายเป็นครอบครัวของพระองค์ ทุกอย่างคือเพื่อพระบิดา ไม่มีสิ่งใดบนโลกนั้นสำคัญมากกว่าการฟังและการเชื่อมั่นต่อพระบิดา

47 And someone said to **Him**, Behold, **Thy** mother and **Thy** brothers are standing outside, seeking to speak to **Thee**.

47 และมีผู้หนึ่งมาบอกแก่ **พระองค์** ว่า ดูเถิด แม่ของ **พระองค์** และเหล่าน้องชายของ **พระองค์** ยืนอยู่ข้างนอก หาโอกาสที่จะพูดกับ **พระองค์**

48 **He** answered and said to the one telling **Him**, Who is **My** mother, and who are **My** brothers?

48 **พระองค์** ได้ตอบแก่ผู้ที่ยืนบอก **พระองค์** ว่า ใครคือมารดาของ **เรา**? และใครคือเหล่าน้องชาย **ของเรา**?

Comments 12:48. As humans, can we love someone else before those who are inside our earthly family? We fail this test all the time because our eyes are always fixed on the things we can see. Because we cannot see the Lord, we cannot give up everything for the Lord. There is no visual or physical exchange between humans and God, so only faith can carry us through.

ความหมาย 12:48 เป็นมนุษย์ เราสามารถรักคนอื่นมากกว่าคนในครอบครัวของเราในโลกนี้หรือ? เราสอบตกการสอบนี้เสมอเพราะว่าตาของเราเกาะติดกับสิ่งที่เราเห็น เพราะเราไม่สามารถเห็นพระเจ้า เราไม่สามารถสละทุกอย่างเพื่อพระเจ้า ที่นี้ไม่มีสิ่งที่มองเห็นได้หรือวัตถุระหว่างมนุษย์กับพระผู้เป็นเจ้าที่จะแลกเปลี่ยน ดังนั้นแต่ความเชื่อเท่านั้นที่สามารถแบกเราข้ามไปได้

49 And having stretched out **His** hand towards **His** disciples, **He** said, Behold, **My** mother and **My** brothers!

49 และ **พระองค์** ยื่นมือของ **พระองค์** ไปยังเหล่าสาวกของ **พระองค์** **พระองค์** พูดว่า ดูเถิด มารดา **ของเรา** และเหล่าน้องชาย **ของเรา**

Comments 12:49. Remember where your true home is. There, you have the true family, and you will be forever with them. If you want the family of this earth to be there, speak the Word of the Lord Jesus to them. Make them meditate on the Word of God.

ความหมาย 12:49 จำไว้ว่าบ้านแท้จริงของคุณอยู่ที่ไหน ที่นั่น คุณจะมีครอบครัวที่แท้จริง และคุณจะอยู่ด้วยกันตลอดไปกับพวกเขา ถ้าคุณต้องการให้ครอบครัวในโลกนี้อยู่ที่นั่นด้วย บอกเขาถึงคำสอนของพระเยซูเจ้าแก่พวกเขา ทำให้พวกเขาให้ฝึกอบรมในพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า

50 For whoever may do the will of **My Father** in the heavens, he is **My** brother, and sister, and mother.

50 เพราะใครก็ตามที่ทำตามประสงค์ของ **พระบิดาของเรา** ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ เขาคือน้องชาย ยและน้องสาว และแม่ **ของเรา**

Comments 12:50. The Lord Jesus has only one Father who is in heaven. Brother, sister, and mother are those who glorify the Father and believe in the Lord Jesus. Those that are just spectators are not included in the family. The ones counted in the family are only those that glorify the Father and glorify the Lord Jesus as God.

ความหมาย 12:50 พระเยซูเจ้ามีพระบิดาเดียวผู้ที่อยู่ในสวรรค์ พี่น้องชาย หญิง และมารดาคือพวกนั้นซึ่งบูชาพระคุณพระบิดาและเชื่อในพระเยซูเจ้า พวกนั้นที่เป็นเพียงผู้ชมไม่นับเข้าในครอบครัว ผู้ที่นับเข้าในครอบครัวคือเพียงแต่พวกนั้นที่บูชาพระบิดาและยกย่องพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้า

Life and Faith Applications. 1) For us Christians, each day is a Sabbath day because we have Christ in us, and He is the Lord of the Sabbath. Charity is considered good work for the Lord. So, we should do good deeds each day, and it will count.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) สำหรับเราคริสตเตียน ทุกวันคือวันสะบาโตเพราะเรามีพระคริสต์ในเรา และพระองค์เป็นพระเจ้าของวันสะบาโต การทำทานนั้นถือว่าเป็นการทำงานดีสำหรับพระเจ้า ดังนั้น เราควรทำดีในแต่ละวัน และมันจะนับเข้า

2) The baptism in the water is an essential step for a Christian. The moment we baptize in the water, our book of life will be destroyed, and a new book of life will start. This new book of life will be used to judge Christians, so we should watch every word we say since they can't be erased anymore.

2) บัพติสมาในน้ำเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับคริสตเตียน ในขณะที่เราลงไปใต้น้ำ หนังสือชีวิตเล่มเก่าของเราจะถูกทำลาย และหนังสือแห่งชีวิตเล่มใหม่จะเริ่มต้น หนังสือเล่มใหม่แห่งชีวิตนี้จะใช้ในการพิพากษาคริสตเตียน ดังนั้นเราควรระวังทุกคำที่พูดเนื่องด้วยพวกนั้นจะไม่สามารถลบออกได้อีกแล้ว

3) Keep in prayer and read the Word of God regularly. Only the Word of the Bible can fill our souls and keep us safe from evil attacks. 4) Appreciate the brothers and sisters in Christ. These are part of our true family in heaven, and we will be together for eternity. 5) We do not need to ask for a sign from God to prove Himself to us. The only sign that has been given to us is the bodily resurrection of our Lord Jesus on the third day after His death on the cross. 6) Ultimately, it is our free choice to do good or evil, and what we choose will determine what we live for.

3) อยู่ในการสวดภาวนาและอ่านพระคำของพระเจ้าเป็นประจำ มีแต่พระคำสอนในพระคัมภีร์สามารถบรรจุในวิญญาณและรักษาเราให้ปลอดภัยจากการโจมตีของผีโลโคกรก 4) นับถือพี่น้องชายหญิงในพระคริสต์ เพราะนี่คือครอบครัวที่แท้จริงในสวรรค์ และเราจะอยู่ด้วยกันตลอดไป

5) เราไม่ต้องขอสัญญาณจากพระเจ้าเพื่อพิสูจน์ตัวของพระองค์เองต่อเรา มีเพียงสัญญาณเดียวนั้นที่ให้แก่เราคือการคืนชีพในร่างของพระเยซูเจ้าในวันที่สามหลังจากสิ้นพระชนม์บนกางเขน 6) ในที่สุด มันคือความเป็นอิสระของเราที่จะทำดีหรือทำชั่ว และอะไรที่เราเลือกจะกำหนดว่าเรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร